

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Sacramenta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Tho. secunda secunda. q. 66. Caueat quisque ne conscientiam nimis latè sibi faciat, cum amor proprius sapè iudicium peruertat. Quomodo autè possit sacerdos satisfacere vel non pluribus cum vna missa, suprà, Missa. §. 33. Et Tab. ibi circa fin. multi alij possunt oriri casus, quos prædictis regulis faciliè quis soluere poterit. De damnificationibus proximum per animalia, & mutantibus, per capturam leporum, & huiusmodi, & venatoribus: vide Sil. ibi. §. 2. 3. & 4.

R I X A.

R I X A filia iræ importat contradictionem in factis, quando ex ira aliqui se inuicè percutiunt, non ex auiditate publica, sed ex voluntate inordinata: & ex suo genere peccatum mortale est, in eo, qui iniuste alterum aggreditur, quia nocumētū proximo contra charitatem infert. In eo autem qui se defendit, animo repellendi illatam iniuriam cum debita moderatione, peccatum non est: secus si cum animo vindictæ, vel odij, vel excedit in moderamine, quia tunc peccatū mortale, vel veniale est, secundum quantitatem odij, vel excessus. Primi enim communiter veniales sunt, & impetfcti actus, vt sæpè diximus. De hoc Tho. secunda secunda. q. 51. a. 1. suprà, ver. primi motus.

SACERDOS.

¹ SACERDOTIS nomine in materia fauorabili nō tantū presbyteri veniūt, sed etiā diaconi, & subdiaconi. ar. c. 1. §. 9. sed in materia odiosa veniūt tantū presbyteri. ar. c. si quisq; de coha. cle. & mul. vbi Pa. hoc nō.

² SACERDOS parochialis potest ministrare sacramenta peregrinis, & hospitibus confluētibus ad suam ecclesiam: secundum Pa. c. 1. de cel. miss. & morientes sine electione sepulturæ, ibidem sepeliūtur, & si alibi elegerint, debet ei quarta funeralis. Quomodo debet visitare infirmos, & multa alia facere: vide Pa. in d. c. 1. de celeb. miss. & stare ieiunus vsque ad horam celebrandi congruam.

³ Q V I C Q V I D sacerdos ligat, &

solut in terra iustè, & clauē nō errante, ligatur per approbationē in cælis. n. q. 3. c. tunc vera.

⁴ SACERDOS existens in peccato mortali exequendo officiū suū, mortaliter agit. 1. §. q. 6. c. vlt. & d. 68. c. 1. & vt dicit Sil. ver. sacerdos. §. 6.

⁵ SACERDOS, vbi pœnitens de aliquo est dubius, nō debet illud asserere esse mortale, nisi sit certus, ne imponat ei laqueū, nec tenetur de singulis determinare antè dictis, vtrū sint mortalia, vel venalia, quando non sunt clare. Arch. Flo. de his autè, quæ sunt clara, secundum opinionē doct. debet determinare. Quomodo autem debet celebrare, sup. Missa. per to.

⁶ Q V A N D O sacerdos vult sumere eucharistiā, vt quia infirmus, vel à celebratione impeditus, stolam circacolum, sicut quādo celebrat debet habere. ecclesiastica. d. 23. hoc tamen intelligitur quando celebrat profecti dicit Sil. ibi. §. 4. quia extra celebrationē hoc nō obseruatur. Vnde multi (si hoc esset verum) essent excommunicati, communicantes sine tali stola. Attendenda est consuetudo. Fratres enim prædicatores sine stola in die cœnæ cōmunionem recipiunt.

SACRAMENTA.

¹ SACRAMENTA sunt septem, videlicet Baptismus, ordo, cōfirmatio, pœnitētia, cōmunio, matrimonium, & extrema vñctio. Tria prima impingunt charactē, idēō non debent iterari, etiam si mortuus homo resurgeret, quia character indelebilis est: alia quatuor possunt iterari. De his Tho. 4. sent. d. 2. q. 1. & c. licitè. 3. q. 7. & 1. q. 1. c. quod quidam.

² SACRAMENTA non debent conferri peccatoribus publicis. c. illud. d. 9. §. 1. sed propter peccata occulta non sunt neganda in publico, suprà, Cōmunio. §. 13.

³ R E C I P I E N S quodcūq; sacramentum in mortali, etiam occulto, mortaliter peccat. c. multi. d. 40. Sed non dicitur esse in mortali, qui contritus est. Aliqui dicunt, quod in sacramento pœnitentiæ & extremæ vñctionis sufficit

attēti-

attritio: vt dicit Silu. ibi. §. 1. sed ad sacramentum extremę vnctionis adiungit, forte quasi dubitet.

4 SACRAMENTUM baptismi, confirmationis, cōmunionis, pœnitentię, & extremę vnctionis, secundum Iuristas: vt refert Pet. de pa. 4. sen. d. 9. sunt necessaria, id est, sub pœcepto, loco, & tempore: ita quod potens ea recipere, & nolens, mortaliter peccat. Sed Caie. verb. confirmatio, dicit, quod confirmatio non est necessaria, sup̄. Confirmatio, §. 1. neque extrema vnctio, neq; dīnitens mortaliter peccat, nisi ex cōtemptu. infra, Vnctio. §. 1. Pœnitentia verō est tantum ei necessaria, qui mortaliter peccauit. Neque viaticum est sacramentum necessitatis. sup̄. Cōmuniō, §. quarto. Vt in sacramento ad alium finem, quā sit institutum, nō semper est mortale, vt patet in matrimonio.

SACRILEGIUM.

SACRILEGIUM importat irreuerentiam rerum sacrarū, seu iniuriam, & ex genere suo mortale est, & continet tres species cum suis circumstantijs necessarijs ad confessionem, si cui alie circumstantiæ mutant species. Vel enim fit iniuria personę sacrę, vt cūm percutitur clericus, vel aliter fit ei violentia contra iuris statutum, vel contra votum personale, vt putā castitatis, & sic habemus vnam speciem, vt fit iniuria loco sacro, vt cūm extrahitur quis, qui illuc fugerat, vt esset tutus, aut furto res de sacro tollitur, aut sanguine vel humano semine volūtariē polluitur, & est alia species. Vel fit iniuria rebus sacrīs, seu Deo dicatis, vt sacramētis, vasis, reliquijs, sanctorum imaginibus, & huiusmodi ad Dei cultum, & sanctorū reuerentiam pertinentibus, & alijs rebus mobilibus vel immobilibus Deo dicatis, & ad vsum ministrorum Dei mancipatis, & hęc est alia species. Ad sciendum autem quando committatur sacrilegium in omnibus sup̄ dictis speciebus, inquirere ad quid persona, locus, & res sit sanctificata, & considera si contra illud, ad quod sanctificata est, actū

fit, erit sacrilegium, & non aliter. Vnde imponens grauamen agris ecclesię est sacrilegus, si seculari authoritate hoc facit, quia quod ad hoc sanctificatus est, nō autem si in eo faciat furtū, vel adulterium, quia nō ab hoc exēmpus est, eo quod est ecclesię. Si quis blasphemiat in loco sacro, non est sacrilegus, sicut si furetur, sanguinē, vel semen humanum fundat, quia quod ad hęc est sanctificatus. Similiter si sacerdos vel religiosus fornicetur, non autem si furetur, est sacrilegus: quia ad hoc est sanctificatus, non vt furetur, sed vt castē viuat. Et istę tres species sacrilegij de necessitate sunt constituendę, quia non sufficit dicere, commissi sacrilegium, vel furtum, sed tale, vel in loco sacro, & huiusmodi, quia istę species sunt ab alijs distinctę speciebus peccatorum. De hoc Tho. secunda secundę. q. 99. a. 1. 2. & 3.

2 LVDENTES, mercātes, chorizantes in loco sacro, non committunt sacrilegium, sicut effundentes semen, & huiusmodi: quia ista sub pœcepto nō prohibentur, sicut illa. Posset tamen tātus esse excessus in huiusmodi, quod peccatum sacrilegij constitueret, vt etiam dicit Sil. §. 5.

3 DE multiplici pœna sacrilegiorum vide c. de episc. & cler. & 17. q. 4. pœcto. Aliquādo maiori ex cōmunicatio. ne plectuntur, aliquando minōri, aliquando alijs pœnis, quę ad confessōrē non pertinent, sed ad iudices alios.

SAGITTARI1, sup̄. At. §. 6.

SARRACENI.

Sarraceni, qui infideles sunt, quod ad prohibitionem, quasi in omnibus ludæis comparantur, ita vt sicut Christianis multa prohibentur circa ludæos (vt sup̄. ludæi.) ita circa Sarracenos: tamen non prohibetur Christianis comedere, & bibere, vel habitare cum Sarracenis, sicut cum ludæis. c. ad mensam. 1. q. 3. & c. quia ludæi. 28. q. 1. nisi ipsi iudaizarent Sarraceni, secundum quosdam, quia sic adesset causa prohibitionis. Nō sunt permitendi, vt aliquam faciant inuocationem Mahumeti publicē inter Christianos.

L. 8. Rianos.